

VIIVÄSTYS

"It's a cycle. I always know whether I'm before or after an exhibition. Right now I'm after an exhibition – And that makes you vulnerable because you've handed over all your weapons."

MAMMA ANDERSSON – HAASTATTELU TYÖHUONEELLA "PAINTINGS AS WEAPONS", 2015

Heräsin aamulla mökiltä, Pälsholmasta Porvoon sisäsaaristosta. Myöhään aamuyöstä olin havahtunut, satoi hurjasti. Edelleen satoi ja sisällä oli kosteaa. Olin pistänyt herätyksen optimistisesti viisi yli kahdeksan, (sillä minä aion aamulla rauhassa veden äärellä kirjoittaa). Valitsen tuon kaltaisia herätysaikoja; viisi tai kolme yli jotain – se lisää herätykseen mukamas henkilökohtaisen kosketuksen, suuremman onnistumisen mahdollisuuden.

Lopulta torkuin puoli yhteentoista.

Unen ja valveen välitiloissa kuiskin itselleni "Lepää vaan, pitää palautua".

Kun olin ylhäällä ja märällä metsäpolulla huojumassa, ajattelin että nyt sitten levänneenä voin myöhemmin päivällä tai illalla kirjoittaa – "tonight's the night" - tuskaista naurua polulla. Minulla on ollut halua ja aikomusta kirjoittaa maalaamisesta pitkäjänteisemmin jo tovin. Ja ehkä tämä halu on jollain tapaa alati läsnä ja kulkee työskentelyn vierellä. Yritystä ymmärtää tai kertoa siitä – tämä yritys pitäisi vain saattaa alkuun –viime kerrasta oli aikaa.

Päätin HIAPin edellisen, toukokuisen Open Studiosin jälkeen, että kesällä kirjoitan. Tämä päätös sai myös pontta keskusteluista Open Studiosin aikana.

"You have a lot of books in your studio – do you ever read them or do you just browse them?"

OTE KESKUSTELUSTA TOUKOKUULTA, 2019

Katson työhuonettani ja asioita joita siellä on. On loogista ajatella, että kaikki siellä olevat asiat ovat välineitäni. Jos mietin konkretiaa niin minäkin näen kirjoja, lehtiä, printattuja kuvia ja tekstejä. Näen sohvan ja huovan. Kirjaan ajatuksiani ylös usein post-it lapuille ja levitän niitä ympäri huonetta seinille, erilaisiin ryhmiin ja erilaisiin tarkoituksiin.

Abstraktimmalla tasolla kaikki työhuoneella tapahtuvat toiminnot ovat osa työskentelyn välineitä ja tekniikoita. Se on tietysti myös työni selkeintä konkretiaa. Ehkä tärkein väline minulle on työhuone, se on vertauskuvallisesti ja käytännöllisesti katto työskentelylle, jonka alle voin ajatella muiden välineiden asettuvan. Se, mitä yritän tehdä ennen itse työskentelyä, mikä toki kuuluu työskentelyyn, on luoda olosuhteet jotka mahdollistavat maalaamisen. Yritän tehdä itsestäni ihmisen, joka työhuoneelle mennessä pystyy toimimaan.

Tarvittavien kykyjen hierarkiassa *keskittyminen* taitaa olla korkeimmilla sijoilla. Luin juuri, miten taidemaalari Luc Tuymans tekee jokaisen maalauksensa yhdellä istunnolla loppuun, samaa väitti Tal R. Mukava, kun kertoivat!

Yllätyin siitä miten en ole pystynyt koko kesänä edes aloittamaan tekstiäni. Siitä miten se vain on kaukana oleva suljettu ovi ja minulla ei ole jalkoja kävellä kahvalle.

"The first three hours of painting are hell."

LUC TUYMANS, THE GUARDIAN, 2012

Maalauksellinen ajattelu alkaa maalauksen alkaessa
Kun on olemassa paikkoja minne eksyä ja mistä yrittää löytää ulos.
Tätä ennen fyysisen maalauksen ajattelu on mahdotonta. Sillä sitä ei vielä ole.

Olen takaisin työhuoneella.

"It's so easy to forget."

MAMMA ANDERSSON – HAASTATTELU TYÖHUONEELLA "PAINTINGS AS WEAPONS", 2015

Jälkikäteen, teosten valmistuttua, kirjoitan niistä usein muistiinpanoja – vältän unohtusta – ja kerään motivaatiota tuleviin teoksiin, pyrin pitämään syklin linkittyneenä.

Valmis teos alkaa tuntumaan nopeasti vieraalta. Ajaudun samaan epätilaan kuin ennen sen aloittamista.

"The painting to me should have an authority like a presence of a person."

TAL R, THE BROOKLYN RAIL-HAASTATTELU, 2015

Maalauksen kuuluu selvitä itsenäisesti ja siltä ei kysytä mitä hän on lukenut tai mahdollisesti selannut.

Ymmärrän myös tätä kautta minulle toukokuussa 2019 esitetyn kysymyksen henkilökohtaisuuden. Kysymyksen, joka usein kysytään juuri maalarilta.

"You can't start over every time.

So you need a lot of books."

MAMMA ANDERSSON – HAASTATTELU TYÖHUONEELLA "PAINTINGS AS WEAPONS", 2015

Karoliina Hellberg

HIAP OPEN STUDIOS, ELOKUU 2019

Toimituksellinen tuki: Saara Karhunen

Taitto: Otto Donner